

Kritika - Feledés

2013 április 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Tudja-e a kedves olvasó, mi számít aggasztó el?jelnek egy éppen moziba kerül? film esetén? Például az, ha a sajtóvetítést egyetlen nappal a bemutató el?tt tartják meg. Ilyenkor a magamfajta óhatatlanul is arra gyanakszik, hogy ennek bizony komoly oka kell legyen.

Leginkább az, hogy a film egy ótvaros nagy förmedvény, és ezt az információt a forgalmazó igyekszik a lehet? legtovább titokban tartani a közönség el?tt. Ha nincs elég id? arra, hogy a kritikusok figyelmeztessék a moziba járó nagyérdem?t, ha nem épül be az emberek tudatába az, hogy az adott címet kerülni kell, mint a pestist, akkor egy elfogadható nyitóhétvégével szép summát lehet kaszálni a mit sem sejt? közönség kárára. Ennél már csak az a ritkának éppen nem nevezhet? eset rosszabb, amikor egyáltalán nincs semmiféle sajtóvetítés, illetve ha a forgalmazó embargót rendel el a bemutató napjáig. Ez utóbbi két esetben gyakorlatilag borítékolható, hogy az adott mozi nem éri meg sem a rá fordított pénzt, sem az id?t.

A *Feledés* cím? filmmel is úgy alakult, hogy a sajtóvetítésre a bemutató el?tti napon került sor. Ennek megfelel?en nem voltak túlzott illúzióim, és simán csak a túlélésre játszottam. De miután a mozi véget ért és én felálltam a székb?l, azt kellett észrevennem magamon, hogy az imént látottak egész kellemes benyomást tettek rám. A *Feledés* ugyanis végeredményben egy jól megcsinált, ügyesen összerakott és okosan tálalt akció/sci-fi, ami id?nként még arra is képes, hogy emlékeztesse a néz?t, miért érdemes a filmeket moziban megnézi.

A történet alapjait hallva valószín?leg senkinek nem fog túl magasba szökni a vérnyomása. A 2070-es években járunk, az emberiség túl van egy idegen lényekkel folytatott gyilkos háborún, amiben ugyan legy?ztük a gaz

betolakodó ufókat, de a pusztítás utóhatásaként lényegében a bolygónk lakhatatlanná vált. A túlél?k nagy része elhagyta a Földet, miközben Jack Harper (Tom Cruise) és társa, Victoria (Andrea Riseborough) hátramaradtak, hogy a planéta maradék készleteinek kitermelését és a különféle óriásszivattyúk védelmére kirendelt drónokat felügyeljék.

És igen, innent?l kezdve bajban van az, aki a történetr?l bármit szeretne írni anélkül, hogy komolyan spoilerezni ne kezdjen. Ezért inkább nem is mennék bele a részletekbe, de annyit azért elárulhatok, hogy a lassú, álmatag kezdés után a dolgok rendesen bonyolódni kezdenek, fordulatokban nem lesz hiány, és jó adag akcióban is lesz részünk. Csak gy?zzük kivárni.

Azért hozzá kell tenni, hogy egy Tom Criuse f?szereplésével készült filmet látunk, akinek alighanem még a vallása is tiltja azt, hogy olyan moziban szerepeljen, amiben nem jut minden ötödik percre egy csavar vagy meghökkent? húzás. Úgy is mondhatnám, ez szinte már természetes az ? esetében.

Ami mellett még nem lehet szó nélkül elmenni, az a film kivételes látványvilága. Mert mondjuk ki: a *Feledés* brutálisan jól néz ki! Ez itt kérem tényleg az a szint, amikor már az ember szeme és agya nem képes különbséget tenni a valódi hátterek és helyszínek, illetve a CGI között. Minden klappol, minden a helyén van - a színek, a mozgások, a dinamika, a közeli és a távoli felvételek egyaránt a tökéleteshez közelítenek. Ezek mellé még kapunk egy stabil és jól szuperáló szerepl?gárdát, kellemesen dübög? hangokat, effekteket, és a mai kor sci-fi trendjének megfelel? zenei betéteket. Ha nem ellenkezne annyira az elveimmel, azt mondanám, ezt a filmet pusztán a küls?ségek miatt is érdemes megnézni moziban, olyan remek munkát végeztek vele a készít?k. De szerencsére nem is áll fenn az a helyzet, hogy a látvány lenne az egyetlen ok, amiért a *Feledés* komoly versenytársat jelent az idén megjelen? valamennyi konkurense számára. Köszönhet? ez a jól felépített és ötletes történetnek, amit pont jó ütemben adagol a forgatókönyv a néz?nek. Mindig csupán annyival tudunk meg többet a dolgok valódi hátterér?l, ami elég ahhoz, hogy kíváncsian várjuk a következ?, elkerülhetetlen fordulatot.

De sajnos azért nem is állíthatom azt, hogy a filmben minden csupa szivárvány, unikornis és napsugár lenne. Egyrészt van benne egy eléggé fölösleges és bárgyú szerelmi szál, amit nyilván nem lehetett kihagyni, lévén amerikai filmr?l van szó. De mégis végig úgy éreztem, hogy anélkül is simán el lehetett volna mesélni ezt a történetet ugyanilyen jól, ha nem egyenesen jobban. Másodsorban pedig a mozi csúcspontjául szolgáló zárójelenetet olyan nyilvánvaló és pofátlan módon lenyúlták a *Függetlenség napja* végéb?l, hogy alig hittem a szememnek. Azért ennyire ne legyünk már pitiánerek, kérem szépen! Ezen kívül is persze sok elem van, amit - finom megfogalmazásban - kölcsönöztek valahonnan, de azokat legalább próbálták valamivel jobban elrejteni a saját ötleteik között. A film javára szolgál viszont, hogy a hibákat, amelyeket az elején véltem fölfedezni (pl. miért csak két nyomorult ember vigyáz az emberiség maradéka számára létfontosságúnak számító berendezésekre és droidokra), egyt?l egyig megmagyarázza és tisztázza.

Összefoglalva tehát a Feledés kellemes csalódás volt, és a sikeréhez egyáltalán nincs szükség arra, hogy a róla szóló kritikák csupán megkésve jelenjenek meg. Ezért hát arra kell tippelnem, hogy a bemutatóhoz közeli vetítés oka az lehetett, hogy a forgalmazó tartott a magyar szinkron kalózkézre kerülését?l. És ha ez így van, akkor az azt jelenti, hogy már a dics?séges és nagyságos újságírókban és kritikusokban sem bízik eléggé a forgalmazó ahhoz, hogy bemutassa nekik a mozijait.

Kritikusok és forgalmazók. Megérdemlitek egymást. És ha id?vel egymás torkának akartok esni, kérlek, még id?ben szóljatok nekem, mert annak a csatának a megtekintéséhez nagyobb örömmel veszek egy 5 literes pattogatott kukoricát kólával, mint bármelyik filmhez, ami az utóbbi években a mozikba került.

Sztakó Balázs - http://www.egyevazeletembol.blogspot.hu/

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló